

The SK7RRZ Story

-En betraktelse om vedermödorna runt en repeater.

Medverkande:

- SM7BHM Ewe
- Televerket
- SM7FLD Håkan
- SSA
- GIR Lennart
- SKÅNSKA AB
- SM7IPP Erik
- Vägverket
- SM7JPI Peter
- Gummitummarna
- SM7LVH Karl-Axel
- Wood & Douglas
- SM7NUM Jan
- Övriga

Once up on a time hände det sig att under ett medlemsmöte på NSSA (Nor Östra Skånes Sändaramatörer) **1983**, kom möjligheterna att sätta igång en repeater på 70cm att dryftas.

Beslut fattades, och skrivkarl tillkallades, dokument förrättades till SSA:s hantlangare för repeatersynpunkter (SSAHFRSPKT).

I avvaktan på synpunkter, rekar patrull på olika platser, företrädesvis med mark höjd över vattenytan, något som inte är helt självklart i Kristianstadstrakten. – En sådan plats är den av modernatur välvilligt förorsakade upphöjningen av naturen i trakten av Bockeboda, Önnestad, ca 1 mil Väster om Kristianstad.

Genom lika välvilligt tillmötesgående från såväl Vägverket som SKANSKA AB, fick vi möjlighet att etablera repeatern på detta QTH, som verkade vara tämligen användbart:

-Höjd över havet: 85 meter.

-Vägverkets mast: 20 meter.

Således bidde det en antennhöjd om ca 105 meter över havet, inte fy skam för att va i Skåne.

Skåne = Pannkaka? -Släng dig i väggen Edvard Persson!

Då vi i välvillig nåder från SSA:s funktionär fick vår begäran tillmötesgången, ansågs det sålunda dags att ansöka hos HM Kungliga Telegrafstyrelsen om tillstånd för bedrivande av repeatertrafik på 70-cm:s bandet.
Så skedde **1984-01-14**.

Vederbörligt tillstånd för SK7RRZ utfärdat efter sedvanlig handläggningskarantän **1984-04-06** och befanns vara i laga ordning, med stämplor och allt!

Till frivillig mast-apa utsågs JPI, som med berått mod och två dipoler anträdde masten för antennarbete.

Nu jädrar i häktet skulle det repeatas i bygden! JPI monterade TX och RX från Wood & Douglas, dock ville inte RX:en något vidare, bl.a. funkade inte squelchen, och RX-känsligheten var inte mycket att skriva hem till mor om, men väl till Wood & Douglas. Så gjordes, dock utan att någon större framgång kunde föras till protokollet.

Brev till Wood & Douglas Malmö **1984-07-26**:
Häruti ondgjorde vi oss på ett *vänligt sätt* över RX:ens utlovade, men ej uppnådda prestanda.

Brev till Wood & Douglas Malmö **1984-08-21**:
Häruti ondgjorde vi oss på ett *ovänligt sätt* över RX:ens utlovade, men ej uppnådda prestanda, samt kompletterande förslag på införande av såväl datumkalender som klocka hos Wood & Douglas.

Brev till Wood & Douglas England **1984-09-19**:
Som tidigare, fast på utrikiska - Oh yes, indeed!
Det blev många turer, med Wood & Douglas blev det mest otur. Till slut fick vi ihop repeatern med RX från GIR (SONAB MR-205), och det var ju tur det!

RX:en från Wood & Douglas framlever numera ett förtjänstfullt liv som bokstöd på en hylla någonstans i Sverige, var vill vi helst inte veta.

1987: Repeatern har nu varit igång i ca tre år med placering hos SKANSKA i Önnestad, ca 1 mil väst om Kristianstad, där den delar utrymme med andra kommersiella radio-stationer.

Under hösten 1987 modifierades repeatern kraftigt, bl.a. datoriserades den med en Commodore C-64, vilket fick till följd att plötsligt fungerade även "bas-kraven", d.v.s. telegrafiidentifiering, ton-öppning med 1750 Hz samt utsändning av tut efter varje sändnings-pass, för att tala om för den som pratar, att han har pratat färdigt, ifall han skulle ha missat det.

Som "gräddes på moset" fick repeatern även en tillsats för avkodning av DTMF-koder (Dual Tone Multi Frequency), en två-tons kod som öppnar många möjligheter för styrning av repeaterns olika funktioner.

Oooh, vilken lycka för traktens alla gummitummar...

Dock skall ej glömmas att det var inte HELT utan problem med den datoriserade lösningen ... en s.k. "Bug" (Utrikiska, lär betyda LUS) i datorprogrammet fick till följd att efter ca: 90 QSO:n s& blev det plötsligt "stopp i maskin" utan någon synlig anledning. Detta föranledde ett ANTAL nattliga uttryckningar till repeaterns uppställningsplats för att undanröja felet.

Katastrofen

Säg den lycka som varar! **Våren 1988** blev det. tyst från repeatern ...
Då ingen i den ansvariga kretsen hade tid med omedelbar uttryckning, fick vidare under-sökning anstå i två dygn, det blev FLD, som först anlände till olycksplatsen. på väg uppför backen till radiohyddan började det att "pysa" i den medhavda handapparaten. Orsaken till "pysandet" framgick med all önskvärd tydlighet när dörren till radiohyddan öppnades

Repeatern hade ramlat ner från sina uppfästningar på väggen, och låg uppochner på golvet!!!

-Den enda kvarvarande anslutningen var naturligtvis nätkabeln, vilket fick till följd att sändaren sände för fullt i en "antenn" bestående av ett 5 mm stift till en avsliten BNC-kontakt.

Då togs beslutet att ännu en gång ta ner repeatern för ombyggnad. Det dryftades en hel del fram och tillbaka om repeaterns vidare öden, bl.a. framkom önskemål om en alternativ uppställningsplats, något som vid denna tidpunkt fortfarande är oklart. Haveriet fick dock det goda med sig att ombyggnaden blev denna gången total, d.v.s. repeatern plockades isär i sina beståndsdelar och en plan för dess framtid upprättades.

Ett hedersomnämmande till SM7LVH, som konstruerade ett specialdesignat skåp för repeatern. Då detta skåp var avsett att placeras inuti den befintliga radiohyddan, fick det ett mycket speciellt utseende: Om ni tänker er ett utedass i plåt, monterat på 4 st. ben, ca 1 meter above the ground, så är likheten slående. Sveriges första utedass som kräver rostskyddsbehandling? -Men bra blev det.!

Vid SK7BQ:s kvartalsmöte i april -89 begärdes anslag för batteridrift av datorn vid spänningsbortfall, detta beviljades, och installerades, därefter var allt lugnt under en, relativt sett, längre tid.

Under våren 1990 tystnade dock repeatern igen, detta troligen beroende på bristande kontroll av vätskenivån i batteriet, varför såväl batteri som underhållsladdare gick till himlen, efterlämnande bränd lukt samt en faktura på den ännu ej betalda laddaren.

Skam den som ger sig! Batteri med tillbehör (det som fanns kvar) undanröjdes och allt återgick till det "normala", d.v.s. enligt principen "så länge det finns spänning, så länge fungerar repeatern, ingen spänning = ingen repeater, spänningen tillbaka = fortfarande ingen repeater = leta upp floppymaskin leta upp programdisk, lasta grejor i bilen, köra upp till backen, glömt nycklar, svära fan länge, därefter släpa upp sig själv + grejor, vänta på puls komma ner under 200, sen ladda program, hem igen och säga aldrig mer..."

I april -90 kom så nästa dråpslag ...

Enligt SM7GIR Lennart, som underhåller de kommersiella utrustningarna på backen, hade någon av de nyss nämnda utrustningarna fattat agg till vår repeater-dator

Åtgärd: Vår repeater går med omedelbar verkan QRT!

Detta uppmärksammades genom att samtliga i distriktets befintliga antenner firades till halv mast i dagarna tre.

Radioamatörer måste vara av segt virke (eller kanske på någon annan plats när hjärnorna delades ut?), ty efter bara några månader fattades raskt beslut att omgruppera till Fjälkinge Backe, där GIR har reserverat plats.

Nya Vårgårda-dipoler införskaffades, H-100 kabel likaså, samt nytt powersupply på 6 Amps, vilka visade sig vara av ponny-format eftersom nätagg:et gick att steka ägg på å vid en belastning på ca: 2 amps!

Skam den som ger sig! (Hört det innan?)

Efter skallgång i FLD:s garage hittades de flesta detaljerna till det nätagg som tidigare hörde till repeatern, dessa forslades till JPI i Åhus för montering.

Så under protest från NUM:s övertoner befriades 7NUM på sitt högst privata 10-amps nätagg, och därmed även möjligheten att ladda ackarna till grabbarnas R/C-bilar

Augusti 1990

Nu jädrar i backen

FLD helgar söndagen genom att montera ihop TX med RX hos INGTEK och trimmar upp RX till måttliga 0.3 uV, MED Pre-amp. Däremot blev resultatet betydligt bättre med den nya TX:en ... 11 Watt ut och en ljuvlig (nåja...) modulation av tidigare ej upplevd kvalitet. (Någon med elak tunga påstod att det ej längre behövdes någon dekoder till repeatern).

Detta sätt att tillbringa söndagen gav f.ö. upphov till en mycket uppfriskande diskussion med kära XYL vid dagens slut.

Nåväl... under samma tid strävade en expedition med medlemmarna NUM, BHM samt JPI uppför backen till det nya QTH:et (När jag säger uppför, då menar jag oxo uppför.) Resultatet av insatsen blev att utsiktstornet på Fjälkinge backe berikades med ytterligare en antenninstallation.

Dagen efter, d.v.s. måndagen var det FLD:s tur att tillsammans med JPI bestiga backen, nu med last bestående av repeater + tbh. En verklig upplevelse för författarens drygt 40-åriga kolesterolberikade kropp.

På ett för mig lätt dunkelt sätt, kom grejorna dock på plats, och vi stod inför faktum: SK7RRZ VAR QRV IGEN!!

-Visserligen utan logik och CW-id, d.v.s. samma status som 1984, men i alla fall...

Väl hemma igen skulle det köras radio naturligtvis, lätt förbryllad över att repeatern hördes U T A N antenn till handapparaten ... inte blev förundran mindre när en

mobil station ropade in från trakten av Malmö! -Det var naturligtvis konds (första gången i år?).

Lite mer normala förhållanden gav vid handen en ungefärlig räckvidd enligt följande: Söderut E66 till Hörby, Norrut väg 23 till Osby, Västerut har rapporterats mobilt från Vittsjö. Österut: Handapparat inomhus från Bromölla.

Fullt acceptabelt m.a.o. -Speciellt QL att notera möjligheten med handapparat hemifrån och runt Kristianstadstrakten. BHM, Ewe, körde med handapparat från Forsakar -På lågeffekt!

1990 augusti

FLD/JPI tycker att det skall telegraferas från repeatern, bygger därför med glatt humör och varm lödkolv plus lite junk en CW-Identer.

Hänger någon dag senare upp densamme i repeatern, glömde ficklampa, fick därför tillfälle att utöva enskild meditation i totalt mörker, på väg nerför tornets, under protest knarrande trappa ...

1990 september

Repeatergruppen sammanstrålar hos GIR på INGTEK, beslutar inköpa datoriserad logik från firma belägen på andra sidan det stora vattnet.

1990 november

Ca 5–6 veckor och \$129,95 senare anländer paket innehållande logik. konstaterar raskt att 1750-öppning ej uppfunnen i USA.

Bygger färdigt logiken genom att komplettera med 1750-dekoder och lite annat smått och gott.

1990 december

Repeatern står på långkok i vedboden hos FLD.

FLD författar brev till USA angående hur en repeater ska funka här in old Sweden, samt undrar vad lösensumman är för frisläppande av de funktioner vi anser oss vilja ha.

1990-12-29

JPI och FLD strävar åter mot the top off Fjalkinge Hill.

Repeatern åter på plats efter ombyggnaden och QRV!

1991-01-06

Kan glädjande nog konstatera att repeatern fortfarande fungerar. Det tutar och spelar som aldrig förr från backen. Fler och fler hittar tillbaks till frekvensen, QL värre!

1991-01-07

Hmnågra oidentifierade QRM har uppenbarat sig på RU13.

Vad månede detta vara? -Låter som NMT-signalering...

1991-01-12

Ett nytt besök on the Hill ...

Det av JPI rekonstruerade powersupplet installerades.

Diverse kranande på kaviteter och preamp, samt justering av 1750-öppning.
GIR behjälplig med RF-signal från INGTEK

MERA följer

Ska tornet falla? -Eller ska Fjälkinge backe exproprieras av kommunen för
användning som parkeringsplats?

....

Missar inte den spännande fortsättningen på "The SK7RRZ story"

By Håkan SM7FLD